

prima instanță: G. Gorun
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, A. Panov

dosarul nr. 2rac-608/14

ÎNCHEIERE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Compania internațională de asigurări „Asito” societate pe acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Instituției publice Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare împotriva Companiei internaționale de asigurări „Asito” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii Societatea comercială „Lepton” societate cu răspundere limitată și Victor Habara cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Compania internațională de asigurări „Asito” societate pe acțiuni, admis apelul declarat de către Instituția publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare, casată integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 25 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 februarie 2010, Instituția publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este un organ subordonat Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, funcția primordială a căreia este înzestrarea producătorilor agricoli cu tehnică și utilaje agricole moderne în condiții de facilitate, în care agricultorii răscumpără tehnica și utilajul agricol în rate pe o perioadă extinsă de timp. Conform condițiilor contractuale, toată tehnica și utilajele livrate rămân în proprietatea reclamantei până la achitarea valorii integrale și sunt asigurate în bază de contract pe numele acestei instituții.

Sustine că la 07 septembrie 2010, a încheiat cu CIA „Asito” SA contractul nr.336 de asigurare facultativă a bunurilor contra incendiului și altor pericole, conform căruia a fost asigurată combina RSM - 10B DON, n/î CF 297, nr. șasiu 097017, care a fost transmisă SC „Lepton” SRL în baza contractului nr. 2831 de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole.

Afirmă la 28 septembrie 2010, combina menționată a fost deteriorată complet în timpul lucrărilor agricole în urma unui incendiu.

La 29 septembrie 2010, ea a expediat în adresa pârâtei o cerere, prin care a solicitat întocmirea dosarului de despăgubire pentru combina incendiată.

Conform încheierii tehnico-incendiară nr. 20-10 din 01 octombrie 2010, întocmite de către Laboratorul Experimental Antiincendiar al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, Direcția Salvatori și Pompieri, incendiul, în urma căruia a fost incendiată combina, a izbucnit în circumstanțele care nu au depins de acțiunile angajaților SC „Lepton” SRL.

Prin răspunsul nr. 143 din 07 decembrie 2010 CIA „Asito” SA a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare, făcând referință la expertiza nr. 624 din 01 noiembrie 2010 a Centrului de expertize independente „Cexin”.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârâtă a despăgubirii de asigurare pentru combina incendiată de tip RSM-10B DON, n/î CF 297 în mărime de 1515900 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 21 septembrie 2011 pricina a fost strămutată spre examinare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Ulterior, CIA „Asito” SA a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea în proces a SRL „Lepton” și a lui Victor Habara în calitatea de intervenienți accesorii.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 martie 2013 a fost admis demersul și au fost atrași în proces SRL „Lepton” și Victor Habara în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul Instituției publice Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare plata despăgubirii de asigurare pentru combina incendiată în mărime de 754950 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 15820 lei, iar în total 770770 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de către CIA „Asito” SA, admis apelul declarat de către Instituția publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și a fost încasată din contul CIA „Asito” SA în beneficiul Instituției publice Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare suma de 1515900 lei, cu titlu de despăgubiri de asigurare.

La 23 octombrie 2014 și 12 decembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, cu restituirea sumelor achitate cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererilor de recurs și apel.

Recurenta CIA „Asito” SA, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind pronunțată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că instanța de apel a ignorat motivele de fapt și de drept invocate de CIA „Asito” SA în cererea de apel și nu a dat nici o apreciere probelor prezentate de către recurentă, limitându-se doar la expunerea cererilor de apel depuse de către recurentă și intimată.

Consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina în mod superficial și părtinitor, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii pe care instanța de apel le-a considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, fiind aplicate în mod eronat normele de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel, la examinarea pricinii, greșit a apreciat și interpretat contractul de asigurare încheiat cu Instituția publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare, analizându-l nu ca un contract de asigurare a bunurilor, dar ca un contract de asigurare a mijlocului de transport CASCO.

Afirmă că instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că Instituția publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare nu a respectat obligația asumată prin pct. 3. 7 din contractul de asigurare, deoarece conform încheierii tehnico-incendiară nr. 20-10 din 01 octombrie 2010 a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și raportului de constatare tehnico-științifică nr. 624 din 01 noiembrie 2010, întocmit de către Centrul expertize independente, s-a constatat că cauza producerii incendiului a fost autoinflamarea prafului vegetal, fiind de asemenea constatat că această autoinflamare a avut loc ca rezultat al întreținerii și exploatării incorecte a combinei, deoarece au fost depistate scurgeri de ulei tehnic, unde se acumula deosebit de mult praf vegetal, iar în locurile respective, temperatura de autoaprindere a prafului vegetal coboară de la 400-500⁰ C până la 200-230⁰ C, ușurând astfel autoaprinderea.

Prin referința depusă la 02 decembrie 2014 Instituția publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CIA „Asito” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul CIA „Asito” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Companiei internaționale de asigurări „Asito” societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi